

MIASTOKĘTRZYN

ZADZWOŃ +48 89 752 05 20
umketrzyn@miastoketrzyn.pl

WESEL

Miasto w zachodniej części Niemiec, w kraju związkowym Nadrenia Północna-Westfalia. Jest miastem powiatowym, położonym w północno- zachodnim skraju Zagłębia Ruhry, przy ujściu rzeki Lippe i zbiegu Kanału Wesel-Datteln z Renem. To czyni je atrakcyjnym pod względami ekonomicznymi i turystycznymi.

Historia

Wczesna historia miasta jest trudna do zrekonstruowania, jej początki sięgają epoki brązu i kamienia. Pierwsza pisemna wzmianka o Wesel pojawiła się dopiero w dokumencie z 1 maja 1065 r. Miasto ze względu na swoje korzystne położenie było miejscem przeładunku towarów z Renu do Lippe. Oficjalnie Wesel stało się miastem w 1241 roku. Za sprawą młodego hrabiego Dietricha z Kleve mieszkańcy otrzymali prawa i przywileje prawdziwego obywatela. XIII i XIV wiek to okres rozkwitu gospodarki-począwszy od handlu podstawowymi towarami tj. sól, śledzie, wino, skończywszy na rękodziele. W tym okresie nastąpił także wzrost importu i eksportu towarów i surowców. Głównym źródłem dochodów był przemysł tkacki. W 1407 roku miasto Wesel dołączyło do Związku miast handlowych Europy Północnej Hanza co miało pozytywny wpływ na stan ekonomiczny i pozycję miasta. Wesel było kluczowym miejscem przeładunku towarów importowanych z innych Państw. Ekonomiczny sukces prowadził do rozwoju miasta w innych dziedzinach. Wiek XV to okres, kiedy Wesel stało się centrum życia artystycznego w Dolnej Nadrenii. Wiele słynnych nazwisk artystów z Dolnego Renu związanych było z miastem. Ostatni zjazd delegatów miast hanzeatyckich miał miejsce w

1669 r. Kolejne stulecia to niekorzystny okres dla miasta. Liczne okupacje doprowadziły do zagłady Wesel. Dopiero w 1815 roku za sprawą Prusaków Wesel stało się miastem garnizonowym. Do I Wojny Światowej spełniał rolę obozu dla piechoty i artylerii. Natomiast w trakcie wojny był miejscem zbiórki żołnierzy. Demilitaryzacja terenu po 1918 roku spowodowała drastyczne zmiany, miasto zostało stracone. Okres międzywojenny to czas odbudowy miasta. W 1933 zostało ono ponownie istotnym miejscem dla wojska. Strategiczne znaczenie miasta przyczyniło się do licznych ataków bombowych. Doprowadziło to do zagłady miasta. Ok 97% zabudowań leżało w gruzach. Odbudowa miasta rozpoczęła się w latach 50-tych XX wieku i nadała mu nowe oblicze. Szeroko rozwinięte ośrodki oświatowe, kulturalne i sportowe wpływają na atrakcyjność Wesel. W 1980 roku Wesel dołączyło do związku miast partnerskich Europy Północnej-Nowa Hanza. Za cel stawiany jest rozwój turystyki i handlu w miastach członkowskich.

Obecnie Wesel to miasto o bogatej ofercie turystycznej i kulturalnej. Przyjazne dla biegaczy, rowerzystów, miłośników sportów wodnych, a także miłośników zwierząt. Utworzono liczne trasy wiodące przez miasto i okolice. Istotną rolę odgrywa także kultura i sport. Co roku organizowany jest szereg imprez tematycznych. Na przełomie maja i czerwca w Wesel odbywa się Festiwal muzyczny EselRock. Idealną okazją do zasmakowania regionalnych potraw i przysmaków jest festiwal „Wesel erleben” połączony z paradą samochodów. Dla amatorów sportów wodnych organizowany jest „Drachenbootrennen” (wyścig smoczyc łodzi). Natomiast najważniejszym wydarzeniem jest październikowy Festiwal Hansefest.

Umowę o partnerstwie podpisano 1 maja 2002r. Obszary współdziałania obejmują współpracę w zakresie rozwoju oświaty, kultury, turystyki i sportu.

WŁODZIMIERZ

Miasto w zachodniej części Ukrainy nad rzeką Ługą (dopływ Bugu) w obwodzie wołyńskim. Leży około 15 km od polskiej granicy. W pobliżu miasta usytuowane jest podziemnie przejście graniczne co ułatwia szybkie przekroczenie granicy państwa. Ma 38 tys. mieszkańców.

Historia

Pierwsza wzmianka historyczna Włodzimierza Wołyńskiego przypada na rok 988. Jest to jeden z najstarszych grodów ruskich, gdzie wybudowano warownię. Jest stolicą księstwa włodzimiersko-wołyńskiego. Od II poł. XI wieku miasto jest siedzibą biskupstwa prawosławnego. W 1160 roku ukończono budowę soboru Zaśnięcia Matki Bożej w stylu staroruskim(rekonstrukcja obiektu z XII wieku). Stał się ośrodkiem handlu , gdzie w 1349 roku został opanowany przez Kazimierza III Wielkiego. Dzięki temu powstało biskupstwo rzymsko-katolickie. Włodzimierz Wołyński został zajęty przez Litwę w roku 1370. Prawa miejskie otrzymał w roku 1431. Na mocy unii polsko-litewskiej znalazł się kolejny raz w granicach Polski. W 1657 roku miasto zostało spalone przez Siedmiogrodzian. W XVI wieku funkcjonowało 6 klasztorów prawosławnych; Narodzenia Matki Bożej, Przemienienia Pańskiego, św. Eliasza , św. Michała Archanioła, św. Onufrego, i Krzyża Świętego. Włodzimierz Wołyński po rozbiorze Polski w 1792 znalazł się w zaborze rosyjskim. W 1919 roku ponownie należał do Polski i stał się stolicą powiatu włodzimierskiego. Funkcjonowały tutaj koszary wojskowe. W latach 1939-41 okupowany był przez ZSRR , następnie przez wojska niemieckie. Od 1945 roku do 1991 pod SRR a do tego czasu już należący do Ukrainy.

Obecnie w mieście rozwija się przemysł. Fundamentalne są branże spożywcze, branża odzieżowa oraz meblarska. Ważną rolę odgrywa także kultura i turystyka. Utworzono rezerwat historyczno-kulturowy, gdzie działa Towarzystwo Kultury Polskiej. Wśród bogactwa zabytków, warte zobaczenia są : barokowa farna śś. Joachima i Anny, kościół p.w. Rozesłania Apostołów (dziś sobór Narodzenia NMP), cerkiew św. Mikołaja, klasztor dominikanów XIV wiek, katedra Zaśnięcia NMP XIX/ XX wieków. Istotną częścią miasta są nekropolie, cmentarz żołnierzy poległych w I wojnie światowej, w tym żołnierzy polskich, i legionistów z lat 1914-1920. Jednak najważniejszą dla mieszkańców jest mogiła więźniów NKWD. Liczne imprezy organizowane we Włodzimierzu odrywają ważną rolę w życiu kulturalnym i duchowym mieszkańców. Coroczną imprezą cieszącą się ogromnym uznaniem nie tylko wśród wielbicieli muzyki współczesnej, ale także wykonawców jest ogólnoukraiński festiwal „Wołodymyr” zapoczątkowany w 1993r. Do kalendarza imprez na stałe wpisał się także „Koloryt”, czyli międzynarodowy malarski konkurs plenerowy.

Umowę o partnerstwie podpisano 15 maja 1999 r. Obszary współdziałania obejmują współpracę w zakresie rozwoju oświaty, kultury, turystyki, sportu i gospodarki.

ZLATÉ HORY

Malownicze miasteczko leży w północno-zachodniej części Śląska, na północnym zboczu Wyżyny Zlatohorskiej, przy granicy państwowej z Polską. Usytuowane jest u podnóża Biskupiej Kopy oraz Poprzecznej Góry, gdzie rozpoczynają się wszelkie wędrówki po Górach Zlatohorskich. Położenie i historia uwarunkowały turystyczny charakter miejscowości. Liczy 4 tys. mieszkańców.

Historia

Miejscowość Zlaté Hory powstała na bogatych złożach złota jako osada górnicza wzdłuż złotonośnej rzeki. Prawa miejskie otrzymała w 1306 roku. Pierwsza pisemna wzmianka o ówczesnym Zuckmantel pochodzi z 1222-1224r. kiedy o miejscowe kopalnie złota spierał się książę Władysław III Henryk z biskupem wrocławskim Wawrzyńcem. Stan ekonomiczny miasta zawsze miał ścisły związek z bogactwem odnalezionych złóż. Eksploatowane od XIII w. pobliskie złoża złota, rudy i metali kolorowych były głównym źródłem utrzymania lokalnej ludności. Czasy biskupa Baltazara z Promnitz (1540-1562) to okres rozkwitu gospodarczego miasta. Otwarto liczne nowe kopalnie m.in. Sztolnia Trzech Króli- sześciokilometrowa kopalnia prowadząca do polskich Głuchołazów. O kopalni zrobiło się głośno, gdy w 1590 i 1591 roku znaleziono złote bryły o masie 1,387 i 1,783 kg, które w prezencie otrzymał cesarz Rudolf II. W XVII wieku zaczęto zamykać mniej rentowne kopalnie. Zapoczątkowało to rozwój kolejnej gałęzi przemysłu wydobywczego, a mianowicie wydobywania miedzi. Okres wojny trzydziestoletniej to czas ogromnego kryzysu - miasto dwukrotnie zostało splądrowane przez wojska szwedzkie. Po wojnie natomiast zostało ciężko naznaczone przez niechlubnie znane procesy czarownic. W roku 1651 za sprawą inkwizytora Henryka Franciszka Boblika, pod zarzutem praktykowania magii, skazano na stos 85 osób. Dzieje historyczne miasta to okresy dobrobytu przeplatające się z upadkami górnictwa. Wahania gospodarcze przyczyniły się do rozwoju przemysłu tekstylnego, kamieniarskiego, spożywczego i fabrycznego. Miasto zaczęło także postrzegać jako uzdrowisko i centrum turystyczne przełomu XIX i XX wieku. Zakończenie II Wojny Światowej i liczne przesiedlenia miały pozytywny wpływ na rzemiosło.

Obecnie Zlaté Hory to miasto, które łączy charakter przemysłowy i turystyczny. Produkowane są m.in. części rowerowe oraz wyroby metalowe. Otwarcie przejść granicznych przyczyniło się do rozwoju turystyki. Miasto ma bogatą ofertę letnią i zimową. Niezależnie od pory roku piesi korzystać mogą z tras wiodących przez tereny dawnego wydobywania złota bądź górskie ścieżki. Do dyspozycji są korty tenisowe, boiska sportowe, strzelnica i mini golf. Region słynie z narciarskich tras biegowych, a na stokach w Horním Údolí uprawiać można narciarstwo zjazdowe. Formą upamiętnienia historii miasta są plenerowe rekonstrukcje bitwy o Zlaté Hory, rozegranej w 1779 r. pomiędzy wojskami pruskimi i austriackimi, organizowane przez Klub Wojskowej Historii nazwany Cesarską Strażą Miejską. W szczególnym stopniu w mieście kultywowana jest tradycja poszukiwania i wydobywania złota. „Złotonośne młyny” to unikatowy na skalę europejską skansen górniczy, gdzie odbywają się coroczne międzynarodowe mistrzostwa w płukaniu złota. Najważniejszym wydarzeniem lokalnym są „Dni Miasta-Złote Dni” odbywające się

pod koniec lipca.

Umowę o partnerstwie podpisano 15 maja 1999 r. Obszary współdziałania obejmują współpracę w zakresie rozwoju oświaty, kultury, turystyki i sportu.

URZĄD MIASTA KĘTRZYN

ul. Wojska Polskiego 11, 11-400 Kętrzyn

+48 89 752 05 20

umketrzyn@miastoketrzyn.pl

NIP Urzędu Miasta Kętrzyn: 742 000 83 48

REGON Urzędu Miasta Kętrzyn: 000524387

NIP Gminy Miejskiej Kętrzyn: 742 205 13 31

REGON Gminy Miejskiej Kętrzyn: 510743440

nr konta 12 1240 5598 1111 0000 5036 2161

- Deklaracja dostępności
- Polityka prywatności
- Polityka cookies
- Mapa strony
- Kontakt

Copyright © 2023 Urząd Miasta Kętrzyn

Liczba odwiedzin: 371 | Projekt i realizacja: **NETLAND**